

STORTINGET

Innst. 649 L

(2020–2021)

Innstilling til Stortinget
fra helse- og omsorgskomiteen

Prop. 203 LS (2020–2021)

Innstilling fra helse- og omsorgskomiteen om midlertidige endringer i smittevernloven mv. (koronasertifikat)

Til Stortinget

Sammendrag

Departementet foreslår i proposisjonen et nytt kapittel 4A i smittevernloven med regler om koronasertifikat til bruk under covid-19-pandemien og i tillegg endringer § 2 i midlertidig lov om innreiserestriksjoner for utlendinger av hensyn til folkehelsen. I smittevernloven foreslås også en hjemmel for gjennomføring av EU-forordning om koronasertifikat og av kommende EU-rettsakter som skal gi et felles juridisk og teknisk rammeverk for «digitale grønne sertifikater». Reglene skal etablere et system for sikker og verifisert dokumentasjon av vaksinasjonsstatus, gjennomgått koronasykdom og testresultater, og regulere bruken av koronasertifikatet.

Fra departementets side tas det sikte på å sette loven i kraft samtidig som eller så snart som mulig etter at forordningen får anvendelse i EU-landene.

Det bes videre om Stortingets samtykke til deltakelse i EØS-komiteens beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) om koronasertifikat. Denne forordningen vil sammen med en Schengen-forordning utgjøre EUs felles rammeverk for koronasertifikater (digitale grønne sertifikater).

I tråd med regjeringens langsiktige strategi for håndteringen av covid-19-pandemien skal smitteverntiltak og lettelse i disse, skje i henhold til plan for gjen-

åpning av samfunnet. Planen legger opp til en trinnvis nedtrapping av de nasjonale tiltakene. Regjeringen må imidlertid ta høyde for en utvikling fremover hvor gjenåpningsplanen blir forsinket og ikke kan følges. Koronasertifikatet vil kunne legge til rette for en gradvis og kontrollert gjenåpning av samfunnet. Bruk av koronasertifikat kan bidra til en raskere gjenåpning nasjonalt, og til at kommuner kan slå ned utbrudd med lokale tiltak. Befolkningen har en berettiget forventning om lettelse i karanteneplikter og andre tyngende smitteverntiltak i takt med antall vaksinerte. Tilsvarende gjelder for næringslivets behov for å få «hjulene i gang» så raskt som mulig. Dette er ønskelig både for samfunnet og den enkelte, fordi det reduserer de personlige og økonomiske skadevirkningene av pandemien.

Differensierte smitteverntiltak som forutsetter bruk av koronasertifikat, kan innebære forskjellsbehandling mellom personer som på en sikker og verifiserbar måte kan dokumentere vaksinasjonsstatus, gjennomgått koronasykdom og negativt testresultat, og andre personer. Et slikt skille kan gripe inn i menneskerettigheter som retten til et privatliv, bevegelsesfriheten og diskrimineringsvernet. I proposisjonen vurderes menneskerettslige spørsmål som kan oppstå ved bruk av koronasertifikatet, og lovforslaget er utformet i lys av menneskerettighetene. Forholdet til menneskerettighetene må i tillegg vurderes konkret ved vedtagelse og endring av reglene om smitteverntiltak.

Koronasertifikatet skal benyttes for å kunne gi fordeler, ikke for å sette begrensninger. Departementet vurderer det som rimelig, og ikke urettferdig, at vaksinerte og personer som har gjennomgått koronasykdom får visse lettelse. Vaksine er gitt til dem med størst risiko for alvorlig sykdom og død, og ulikhetene i vaksinasjonsgrad er således gjort med det formål å gjøre denne

risikoen lavest mulig. En vurdering av lettelsers for vaksinerte må uansett ta utgangspunkt i det rent smittevern-faglige og forholdsmessigheten ved tiltakene. På sikt vil også den økte vaksinasjonsdekningen gi økte lettelsers også for uvaksinerte, da smittetrykket vil reduseres.

Forslaget til EU-regelverk stiller ikke krav om hva sertifikatet skal brukes til. Dette skal fastsettes nasjonalt. Norsk regelverk vil ikke gjelde for bruk av sertifikatet utenfor Norge. Lovreglene som foreslås skal sette noen overordnede rammer for bruken av koronasertifikatet i Norge og ved innreise til Norge. Departementet foreslår å lovfeste at ingen skal kunne forskjellsbehandles på grunnlag av at de ikke kan fremvise koronasertifikat, med mindre bestemmelser i eller i medhold av lov gir adgang til dette.

Departementet fremmer ikke forslag i proposisjonen om *hva* koronasertifikatet konkret skal brukes til og når det skal gjøres lettelsers i smitteverntiltak overfor personer som innehar slik dokumentasjon.

Det foreslås i stedet at departementet får fullmakt til å gi forskrifter om bruk av koronasertifikatet når det er behov for dette. Aktuell bruk kan være krav om at vaksinasjonsstatus, gjennomgått covid-19-sykdom eller negativ test må dokumenteres, for å oppnå lettelsers fra smitteverntiltakene som følger av covid-19-forskriften. Vurderingen av om det er adgang til å differensiere smitteverntiltak på denne måten, må foretas med utgangspunkt i eksisterende hjemler i smittevernloven og midlertidig lov om innreiserestriksjoner for utlendinger av hensyn til folkehelsen. Det vil også være et selvstendig spørsmål om det er forholdsmessig å opprettholde smitteverntiltak overfor en gruppe som utgjør lav risiko for smittespredning, og som på en sikker og verifiserbar måte kan dokumentere dette.

Bruken av koronasertifikatet skal opphøre når smittenivå, vaksinerings, gjennomgått covid-19-sykdom og test, tilsier at det ikke lenger er behov for å ha restriksjoner for denne gruppen. Det vil ikke være tale om en permanent eller langvarig bruk av koronasertifikat i Norge. EU-regelverket skal etter forslaget være tidsmessig avgrenset. Departementet legger til grunn at også behovet for de foreslåtte norske bestemmelsene er av midlertidig karakter, og foreslår at det norske regelverket skal gjelde i 6 måneder. I Norge har vi allerede et vaksinasjonskort som er digitalt tilgjengelig på helsenorge.no, og det arbeides med å videreutvikle dette til et koronasertifikat i tråd med det felleseuropeiske rammeverket.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Tore Hagebakken, Ingvild Kjerkol, Hege Haukeland Liadal, Tuva Moflag og Tellef Inge Mørland, fra Høyre, Erlend Larsen, Mari Holm Lønseth, Sveinung

Stensland og Camilla Strandskog, fra Fremskrittspartiet, Kari Kjønaas Kjos og Morten Stordalen, fra Senterpartiet, Kjersti Toppe, fra Sosialistisk Venstreparti, Nicholas Wilkinson, fra Venstre, Carl-Erik Grimstad, og fra Kristelig Folkeparti, lederen Geir Jørgen Bekkevold, viser til Prop. 203 LS (2020–2021) om midlertidige endringer i smittevernloven mv. (koronasertifikat) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) og koronasertifikat i EØS-avtalen. Saken gjelder innføring av lovhjemmel i smittevernloven for etablering av koronasertifikat til bruk under covid-19-pandemien og i tillegg endringer i § 2 i midlertidig lov om innreiserestriksjoner for utlendinger av hensyn til folkehelsen. Komiteen viser til at regjeringen også foreslår en hjemmel i smittevernloven for gjennomføring av EU-forordning om koronasertifikat og av kommende EU-rettsakter som skal gi et felles juridisk og teknisk rammeverk for «digitale grønne sertifikater». Komiteen merker seg at reglene skal etablere et system for sikker og verifisert dokumentasjon av vaksinestatus, gjennomgått koronasykdom og testresultater, samt regulere bruken av koronasertifikatet.

Komiteen merker seg videre at det også bes om Stortingets samtykke til deltagelse i EØS-komiteens beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning om koronasertifikat. Komiteen viser til at dette behandles i en egen innstilling, jf. Innst. 650 S (2020–2021).

Komiteen registrerer at regjeringen har sendt forslaget på høring. Departementet mottok i alt 10 573 høringsuttalelser. Det er delte meninger om forslaget, med ulik begrunnelse.

Komiteen har mottatt 1 133 skriftlige innspill i saken.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til at regjeringen har en langsiktig strategi for håndtering av pandemien, og at lettelsers i smitteverntiltak skal skje i henhold til plan for gjenåpning av samfunnet.

Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Senterpartiet, viser til at koronasertifikatet vil kunne legge til rette for en gradvis, men raskere gjenåpning av samfunnet nasjonalt. Dette flertallet viser til at både befolkningen og næringslivet har en berettiget forventning om lettelsers i tiltak så snart som mulig.

Komiteen viser til at koronasertifikatet kan legge opp til differensierte smitteverntiltak mellom personer som på en sikker og verifiserbar måte kan dokumentere vaksinasjonsstatus, gjennomgått koronasykdom og negativt testresultat, og andre personer. Komiteen un-

derstreker at en slik differensiering må være innenfor menneskerettighetene og ikke innebære en usaklig forskjellsbehandling.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Senterpartiet, viser til merknader nedenfor, samt drøftelsene om disse spørsmålene i proposisjonen, og slutter seg til disse.

Komiteen merker seg at regjeringen foreslår at bruken av koronasertifikatet skal opphøre når smittenivå, vaksinerings, gjennomgått covid-19-sykdom og test tilsier at det ikke lenger er behov for å ha restriksjoner i denne gruppen. Komiteen merker seg at det ikke vil være permanent eller langvarig bruk av koronasertifikat i Norge, og at det norske regelverket er foreslått å være begrenset til seks måneder. Komiteen støtter dette.

Rammer for bruk av koronasertifikat – vilkår for bruk

Komiteen merker seg at koronasertifikatet skal benyttes til å gi fordeler, ikke for å sette begrensninger. Komiteen viser til at utgangspunktet er at det er tiltakene etter smittevernloven, i innreiserestriksjonsloven og i covid-19-forskriften som utgjør et inngrep, ikke fraværet av slike tiltak. Komiteen merker seg at Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet uttaler at bruk av koronasertifikat først og fremst er aktuelt for utvidelse eller åpning av tilbud som ellers vil være stengt. Dette betyr at et koronasertifikat ikke skal brukes til å begrense adgang til steder som allerede er åpne. Dette betyr at koronasertifikat ikke kan brukes til å hindre adgang til butikker, frisører, offentlige kontorer mv.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmer fra Senterpartiet, mener at den forskjellsbehandlingen eventuell bruk av koronasertifikat vil utgjøre, har et saklig formål, at det er nødvendig for å oppnå formålet og er forholdsmessig.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti mener loven må fastslå at koronasertifikat ikke skal benyttes i arbeidsforhold, og viser til merknader og forslag senere i innstillingen.

Komiteen merker seg at Helse- og omsorgsdepartementet mener det vil være lite aktuelt å bruke koronasertifikatet i arbeidsforhold. Komiteen vil understreke at det kan være helsemessige grunner til at enkelte ikke kan benytte seg av koronavaksiner, og mener det er et viktig prinsipp at sertifikat ikke skal ramme ansettelsesforhold. Komiteen viser til høringsinnspill fra ulike organisasjoner om innvendinger mot bruk av koronasertifikat for ansatte. Komiteen viser til at LO i sitt høringssvar påpekte at det er helt uakseptabelt om

koronasertifikatet skulle få noen betydning for ansettelsesforhold. Komiteen støtter dette, og vil peke på at konsekvensene for personer som faller utenfor arbeidslivet, vil kunne vedvare i lang tid.

Komiteen understreker viktigheten av at koronasertifikatet skal gjelde for vaksinerte, personer som har gjennomgått covid-19-sykdom og personer med negativt testresultat. Komiteen støtter prinsippet om at vaksinasjon er frivillig, og mener bruk av koronasertifikat ikke skal endre på dette prinsippet.

Komiteen merker seg at innreiserestriksjonsloven innebærer at utlendinger kan nektes innreise til riket med mindre de tilhører nærmere bestemte unntaksgrupper. Komiteen merker seg at etablering av et koronasertifikat kan gi grunnlag for at innreiserestriksjoner oppheves, og at det gis helt eller delvis fritak fra test- eller karanteneplikter ved innreise.

Komiteen viser til at det fremgår av proposisjonen at de tre elementene i sertifikatet ikke kan tillegges samme betydning i alle sammenhenger, da testresultat kun er uttrykk for et øyeblikksbilde og det vil være et ulikt risikobilde. Komiteen viser til at hvorvidt test skal benyttes og likestilles med vaksinasjon og gjennomgått covid-19, må vurderes konkret. Komiteen understreker at test ikke kan være grunnlag for fritak fra smitte- og innreisekarantene.

Komiteen merker seg at regjeringen i proposisjonen ikke foreslår hva koronasertifikatet skal brukes til eller når det skal gjøres lettelser i smitteverntiltak overfor personer som innehar et slikt sertifikat. Komiteen merker seg at regjeringen heller foreslår å opprette en forskriftshjemmel som skal tilligge Helse- og omsorgsdepartementet. Komiteen viser til at regjeringen begrunner dette med at det vil være en svært detaljert lovgivning, som det vil være mer tidkrevende å gjøre nødvendige justeringer i.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, støtter en slik forskriftshjemmel. Flertallet vil likevel understreke at forskriftene må være innenfor gjeldende lovverk, og videre være forholdsmessig og innenfor de skranker som settes av menneskerettighetene.

Komiteen merker seg at eventuelle forskrifter må vurderes både separat og samlet ut fra et helhetsspektiv. Komiteen understreker viktigheten av at forskrifter gjennomgår høringsprosesser, så ordinære som mulig.

Komiteen viser til at den enkelte kommune ikke selv skal ha forskriftshjemmel til å regulere bruk av koronasertifikat. Komiteen merker seg at regjeringen begrunner dette med at for store ulikheter vil skape en uoversiktlig situasjon. Kommunene skal ikke selv kun-

ne innføre lokale krav om bruk av koronasertifikat til bruk i for eksempel lokale svømmehaller eller alpinbakker. Komiteen merker seg at departementet skal kunne fastsette forskrift som åpner for at kommuner, med lokale forskrifter hjemlet i smittevernloven, kan benytte koronasertifikat for å lette på konkrete smitteverntiltak. I slike tilfeller vil det være kommunen som bestemmer om det skal gjøres eller ikke. Videre foreslår regjeringen at regjeringen etter covid-19-forskriften kapitler 5A og 5B kan bestemme at koronasertifikat kan brukes i enkelte kommuner med høy smitterisiko. Komiteen støtter at forskriftshjemmelen legges til departementet.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, viser til at det over for lang tid var for dårlig kontroll med importsmitten til Norge. Flertallet vil understreke at det er viktig å opprettholde kontroll med importsmitten fremover. Flertallet har merket seg at det er lagt til grunn at lovens forskriftshjemmel omfatter adgang til å fastsette unntak fra innreiserestriksjonene for utlendinger som kan fremlegge tilfredsstillende dokumentasjon på vaksine, gjennomgått covid-19 eller negativ test, herunder ved fremleggelse av koronasertifikat. Flertallet har merket seg at det foreslås at koronasertifikat kan gi grunnlag for at det gis helt eller delvis fritak fra test- eller karanteneplikter ved innreise. Flertallet peker i denne sammenhengen på høringsinnspill fra blant annet Legeforeningen om at tester gir et øyeblikksbilde av smittestatus, og ikke kan likestilles med vaksine.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Venstre og Kristelig Folkeparti viser til at regjeringen selv har pekt på at enkelte av innreisereglene har vært for tillitsbaserte. Dette til tross for at Norge over lang tid har hatt blant de strengeste reglene for innreise i Europa. Disse medlemmer viser til at reglene har blitt strammet inn når det er gitt faglige råd om det.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti vil påpeke at tregheten i vaksineringsav befolkningen vil kunne bidra til å forsterke negative og urettferdige effekter av koronasertifikatet, ved at de som står bakerst i køen får en tapsopplevelse knyttet til det. Disse medlemmer viser til at dette også i verste fall kan påvirke motivasjonen og dugnadsånden negativt, og sette prioritering under større press. Disse medlemmer mener at krav om negativ test som alternativ til vaksinasjon ved innenlandsbruk, vil kunne kompensere for noen av disse utfordringene, samt at det vil øke tilliten og legitimiteten til bruk av koronasertifikat. Disse medlemmer vil i denne sammenhengen peke på at krav om negativ test kan skape press på

testkapasiteten, men merker seg at Helsedirektoratet understreker at dette ved for eksempel større arrangementer forutsetter testkapasitet fortrinnsvis utenfor det offentlige. Disse medlemmer viser til at problemstillingen er løftet av Trondheim kommune, som i sitt hørings svar understreker at en må sikre at kommunene tilføres tilstrekkelig med ressurser dersom det skapes økt etterspørsel etter testing knyttet til koronasertifikat.

Disse medlemmer viser til at det i høringsrunnen er løftet hvorvidt vaksinasjonsdekning skal spille inn på varigheten av bruk av koronasertifikat. Disse medlemmer viser til at Senter for medisinsk etikk peker på at forventet vaksinasjonsdekning og oppnåelse av flokkimmunitet burde tas i betraktning når en setter varighet for hjemmel – og at flokkimmunitet er å forvente innen 1–2 måneder. Disse medlemmer mener dette er et aspekt som er berørt i for liten grad, og hvordan mål for vaksineringsav befolkningen og tidshorisont for flokkimmunitet samsvarer med varighet for koronasertifikatet som er foreslått at skal gjelde i seks måneder.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti forutsetter at dersom flokkimmunitet oppnås før det er gått seks måneder, vil regjeringen avslutte bruken av koronasertifikat.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti støtter en ordning med koronasertifikat, der vaksinerte, nylig testede og personer som har gjennomgått sykdommen får unntak fra restriksjoner.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti merker seg at blant de svært mange høringsinnspillene som kom til regjeringens forslag til lovendringer, ble det løftet noen prinsipielle og vesentlige bekymringer. I høringsuttalelsen fra juristene Anna Nylund, Mona Naomi Lintvedt, Hans Petter Graver og Kristin Bergtora Sandvik anbefales det at lovreguleringen må gjøres langt mer utfyllende, og at loven som et minstemål må inneholde en angivelse av for hvilke konkrete formål et koronasertifikat kan ha rettigheter eller lettelsers. De mener videre at loven bør angi for hvilke formål det ikke kan knyttes betingelse om koronasertifikat, og at det bør fremkomme en konkret vurdering av forholdet til retten til anonym ferdsel og fraværet av en generell legitimasjonsplikt i norsk rett. Disse medlemmer mener dette er viktige innvendinger, og mener det er bekymringsfullt at Stortinget ikke skal vedta hva et koronasertifikat skal brukes til, når det i så stor grad har betydning for enkeltmenneskers mulighet til å delta eller ikke delta i samfunnet.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti viser til at det i komiteens merknader kommer fram noe mer spesifisering av når et koronasertifikat kan anvendes og ikke, men mener dette ikke er utfyllende for anvendelsen av koronasertifikatet.

Siden det haster å få på plass en løsning for personer som ikke antas å føre med seg smitte, vil dette medlem likevel stemme for det forslaget som er fremmet. For å ivareta Stortingets kontroll med bruk av koronasertifikatet, foreslår dette medlem å innføre en sikkerhetsventil der et tredjedels flertall i Stortinget kan stoppe deler av en forskrift.

På denne bakgrunn fremmer dette medlem følgende lovforslag:

«Smittevernloven § 4A-2 tredje ledd skal lyde:

Forskrift etter andre ledd skal umiddelbart etter kunngjøring meddeles Stortinget skriftlig. Dersom stortingsrepresentanter, som til sammen representerer minst en tredjedel av Stortingets medlemmer, ikke kan støtte forskriften, eller deler av den, og uttrykker dette skriftlig i tråd med vedtatt arbeidsordning i Stortinget, plikter departementet straks å oppheve de aktuelle bestemmelsene. Vedtaket om opphevelse av forskrift meddeles Stortinget i samsvar med bestemmelsene i første punktum.»

Dette medlem fremmer i tillegg følgende forslag:

«I midlertidig lov om innreiserestriksjoner for utlendinger av hensyn til folkehelsen skal § 2 nytt femte ledd lyde:

Forskrift etter fjerde ledd andre punktum skal umiddelbart etter kunngjøring meddeles Stortinget skriftlig. Dersom stortingsrepresentanter som til sammen representerer minst en tredjedel av Stortingets medlemmer, ikke kan støtte forskriften eller deler av den, og uttrykker dette skriftlig i tråd med vedtatt arbeidsordning i Stortinget, plikter Kongen straks å oppheve de aktuelle bestemmelsene. Vedtaket om opphevelse av forskriften meddeles Stortinget i samsvar med bestemmelsene i første punktum.»

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, mener at en forskriftshjemmel om bruk av koronasertifikat ikke er sammenlignbart med de fullmakter som ble gitt til regjeringen gjennom koronaloven. Flertallet peker på at regjeringen i koronaloven fikk hjemmel til å innføre forskrifter som skulle gå over lov. Flertallet peker på at dette lovforslaget gjelder mulighet til å innføre forskrifter som gir lettelse i gjeldende covid-19-forskrift for mennesker som er vaksinerte, har gjennomgått co-

vid-19-sykdom eller har negativ test. Flertallet mener at et mindretall i Stortinget ikke skal ha anledning til å motsette seg lettelse som det er grunnlag for å innføre. Det er restriksjoner som innebærer et inngrep, ikke et fravær av slike restriksjoner. Flertallet understreker at regjeringen gis en hjemmel til å gi lettelse, ikke innstramminger. Flertallet viser til komiteens merknader som rammer inn regjeringens forskriftshjemmel.

Et annet flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til at det ligger forpliktelser i at Stortinget samtykker til innlemmelse av EU-forordningene om digitale grønne sertifikater. Dette flertallet peker på at Sosialistisk Venstrepartis forslag om å gi Stortinget adgang til å sette forskriftsbestemmelser til side i innreiserestriksjonsloven, kan innebære at det settes til side forskrifter Norge er folkerettslig forpliktet til å ha. Dette flertallet støtter ikke et slikt forslag.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti viser til at spørsmål om lettelse er grunnleggende politisk. I løpet av pandemien har vi sett eksempler på at enkelte bransjer har fått lettelse, mens andre har måtte stå med svært langvarige restriksjoner, som kulturlivet. Regjeringens lettelse etter henvendelse fra NHO sommeren 2020 – der både Helsedirektoratet og FHI advarte om stor risiko knyttet til importsmitte – og hurtigbehandlingen at Hurtigrutens cruisetrafikk, er eksempler på at grupper har opplevd at de får ulik behandling. Dette medlem mener det er avgjørende for tillit og legitimitet for tiltakene at fordele og begrensninger forankres grundig på Stortinget. Dette medlem mener at dette er en nødvendig sikkerhetsventil når regjeringen har valgt å ikke legge fram hva som skal reguleres i ordningen. Dette medlem viser til at forslaget om en styrket lovparagraf 4A-2 ville gitt enn langt bedre innramming.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti merker seg også at det i regjeringens forslag stilles krav til legitimering ved bruk av koronasertifikatet. Professor Graver med flere skriver at dette i praksis kan oppfattes som en legitimasjonsplikt. Disse medlemmer deler denne bekymringen, og støtter høringsinnspillet når det viser til at risikoen for misbruk må antas å være liten, all den tid det kreves innlogging med e-ID for å fremvise et koronasertifikat. Disse medlemmer viser til at tillit mellom myndigheter og enkeltpersoner har vært avgjørende i møte med pandemien, og mener det er rimelig å anta at langt de fleste vil følge de pålegg og restriksjoner som er anbefalt. Disse medlemmer viser til at det med koronasertifikat allerede er anerkjent et visst nivå av usikkerhet, all den tid

det også inkluderer nylig testede personer. Disse medlemmer viser til at i mai 2021 er det svært mange som er fullvaksinert, men som likevel må enten i karantene eller på karantenehotell i påvente av et koronasertifikat som myndighetene har tillit til. Disse medlemmer mener det er uheldig at personer som helt klart ikke medfører smittefare, er henvist til svært strenge og til dels kostbare restriksjoner, og er bekymret for at dette reduserer tilliten mellom myndighet og borgere. Det kan i seg selv være en trussel mot tiltaksviljen i befolkningen.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, ber regjeringen finne en løsning slik at personer som er beskyttet, og kan dokumentere dette på en trygg og verifiserbar måte, kan få unntak fra kravet om karantenehotell, også før koronasertifikatet er på plass.

Flertallet fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen i påvente av koronasertifikat snarest få på plass en trygg og verifiserbar midlertidig løsning som sikrer at personer som er beskyttet, ikke skal behøve opphold på koronahotell.»

Komiteens medlemmer fra Høyre, Venstre og Kristelig Folkeparti deler flertallets syn om at beskyttede personer ikke skal behøve opphold på karantenehotell når det finnes en trygg og verifiserbar løsning for å kontrollere at innreisende er beskyttet. Disse medlemmer viser til at regjeringen 2. juni 2021 offentliggjorde en løsning som sikrer at reisende som på grensen kan dokumentere på helsenorge.no at de er vaksinert eller har hatt covid-19, kan slippe karantenehotell, slik at reisende kan gjennomføre karantene hjemme. Ordningen tas i bruk allerede 3. juni 2021. Disse medlemmer peker på at dette er en midlertidig løsning frem til koronasertifikat er etablert. Disse medlemmer anser derfor at forslaget fra flertallet allerede er under oppfølging.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti konstaterer at forslaget om å innføre koronasertifikat reiser en rekke prinsipielle og etiske problemstillinger. Disse medlemmer merker seg at lovforslaget i ytterste konsekvens åpner for å forskjellsbehandle norske borgere på bakgrunn av helseopplysninger. Disse medlemmer merker seg at behovet for å innføre koronasertifikat i alle tilfeller er begrenset, all den tid hele den voksne befolkningen i Norge antas å ha fått tilbud om første vaksinedose om få uker.

Disse medlemmer viser til høringsvaret fra juristene Anna Nylund, Mona Naomi Lintvedt, Hans Pet-

ter Graver og Kristin Bergtora Sandvik til departementets høringsnotat. Disse medlemmer merker seg at høringsvaret har innvendinger mot lovforslaget: De anser at det bryter med Grunnloven, Den europeiske menneskerettighetskonvensjonen og EØS-avtalen hvis ikke Stortinget fastsetter absolutte krav til hva et koronasertifikat kan brukes til og hva det ikke kan brukes til. De anser videre at departementet underkommuniserer på hvilken måte et koronasertifikat griper inn i retten til privatliv, i samlings-, tanke-, samvittighets- og religionsfriheten og forbudet mot diskriminering. Til slutt anser de at forslaget går i retning av å innføre en legitimasjonsplikt, og at det dermed strider mot retten til å ferdes fritt anonymt. Disse medlemmer merker seg at de fire juristene konkluderer ved å gi følgende anbefalinger:

«En lovregulering må gjøres langt mer utfyllende enn det departementet legger opp til i høringsnotatet. Loven må som et minstemål inneholde en angivelse av for hvilke konkrete formål et koronasertifikat kan gi rettigheter eller lettelse. Loven bør også angi til hvilke formål det ikke kan knyttes betingelse om koronasertifikat. Til grunn for lovhjemmelen bør det ligge en konkret vurdering av forholdet til retten til anonym ferdsel og fraværet av en generell legitimasjonsplikt i norsk rett.»

Disse medlemmer deler denne vurderingen.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti viser til rapporten «Etske problemstillinger ved etablering av koronasertifikat» (2021) av Reidun Førde og Bjørn M. Hofmann, som drøfter etiske dilemmaer ved å innføre koronasertifikat. Rapporten påpeker at mangel på vaksine vil gjøre at fordelingen kan oppfattes som urettferdig, og koronasertifikat vil kunne bidra til å øke forskjellene i befolkningen og gi nye former for forskjellsbehandling. Disse medlemmer merker seg at det likevel konkluderes med at det under bestemte forutsetninger vil være legitimt å innføre et koronasertifikat som gir bærerne fritak for ulemper. Koronasertifikat bør ifølge rapporten ikke brukes der det røkkes ved den grunnleggende samfunnskontrakten mellom borger og stat. Rapporten argumenterer for at kompensierende tiltak som bidrar til å redusere forskjellsbehandling, for eksempel økt testing, vil styrke legitimiteten.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti merker seg at det å regulere inn- og utreise på bakgrunn av opplysninger om vaksinasjon, gjennomgått sykdom og negativ test, skiller seg vesentlig fra det å regulere tilgang til aktiviteter innenlands på bakgrunn av slike opplysninger. Disse medlemmer merker seg at regjeringens forslag om å innføre koronasertifikat henger sammen med

et EU-regelverk som ikke er begrunnet i hensynet til smittevern eller folkehelse, men av hensynet til fri personbevegelse mellom landegrensene. Disse medlemmer viser i den anledning til Innst. 650 S (2020–2021) om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) om koronasertifikat i EØS-avtalen. Disse medlemmer mener det kan være fornuftig å bruke informasjon om vaksinasjonsstatus for eksempel til å lette karantenekrav ved innreise til landet. Disse medlemmer merker seg at all den tid norsk næringsliv er såpass avhengig av utenlandsk arbeidskraft, kan en slik bestemmelse være av stor betydning for norsk økonomi. Disse medlemmer støtter således den foreslåtte endringen i den midlertidige innreiseloven.

Disse medlemmer mener derimot den foreslåtte endringen i smittevernloven skaper store dilemmaer. De store negative aspektene ved adgangen til å forskjellsbehandle på bakgrunn av helseopplysninger, må veies opp mot mulighetene et koronasertifikat gir for en raskere gjenåpning av samfunnet og de positive virkningene dette har for kulturliv, næringsliv, reiseliv og så videre. Disse medlemmer merker seg at store kulturarrangementer trekkes frem som et formål der koronasertifikat kan åpne for lettelse i smittevernrestriksjonene. Disse medlemmer forstår lovforslagets intensjon slik at koronasertifikat ikke skal brukes til å nekte uvaksinerte personer tilgang til arrangementer, men at koronasertifikat skal åpne for å gjennomføre større arrangementer med flere deltagere enn ellers. Disse medlemmer merker seg at slike konsekvenser kan være av stor betydning for kulturlivet, næringslivet og reiselivet. I dette spørsmålet anser likevel disse medlemmer at hensynet til likebehandling må veie tungt. Dersom regjeringen skal få en hjemmel til å innføre koronasertifikat, må det settes tydelige begrensninger på hvordan et slikt sertifikat kan brukes. Disse medlemmer mener for det første at lovteksten må definere hvilke formål koronasertifikatet kan gi lettelse for og hvilke formål det ikke kan gi lettelse for. Nærmere bestemt mener disse medlemmer loven må fastslå at et koronasertifikat ikke kan brukes til å regulere tilgangen til alminnelige, dagligdagse tjenester og aktiviteter.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti viser til at arbeidsmiljøloven inneholder strenge terskler mot at arbeidstakere kan pålegges å dele private helseopplysninger med arbeidsgivere, og mener derfor det ikke kan være anledning til å bruke koronasertifikat i arbeidslivet – eksempelvis ved ansettelser eller nedbemanning. Videre mener disse medlemmer at loven tydelig må fastslå at barn eller personer som ikke kan vaksineres av medisinske grunner, ikke kan nektes adgang til aktiviteter eller tjenester.

Disse medlemmer mener innføring av koronasertifikat ikke kan innebære at det i praksis innføres en generell legitimasjonsplikt i Norge, og at omfanget av den innenlandske bruken av koronasertifikat av den grunn må begrenses vesentlig.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti mener videre at dersom private eller offentlige aktører stiller krav om koronasertifikat ut over det loven tillater, er det en såpass alvorlig overtredelse at den bør være straffbar.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti merker seg at det er delte meninger blant høringsinstansene om hvorvidt negativt testresultat bør kunne åpne for lettelse. Disse medlemmer merker seg innvendingene om at en test kun gir et øyeblikksbilde av smittestatus, og at krav om test kan legge press på den totale testkapasiteten i helsetjenesten. Disse medlemmer mener likevel negativ test bør kunne gi enkelte lettelse. Disse medlemmer påpeker at vaksinasjon skal være frivillig i Norge. Disse medlemmer mener inkludering av negativ test kan redusere opplevelsen av forskjellsbehandling, for eksempel mot grupper som ennå ikke er blitt prioritert for vaksiner, som barn og ungdom, eller grupper som av medisinske årsaker ikke kan bli vaksinert. Disse medlemmer mener dette kan styrke legitimiteten og tilliten til ordningen med koronasertifikat.

På bakgrunn av resonnementet ovenfor mener komiteens medlem fra Senterpartiet at regjeringens foreslåtte endring i smittevernloven ikke kan vedtas i sin nåværende form, da den gir regjeringen for vide fullmakter til å definere bruken av koronasertifikat.

På denne bakgrunnen fremmer dette medlem følgende forslag:

«I

I lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer (smittevernloven) gjøres følgende endringer:

Nytt kapittel 4A skal lyde:

Kap. 4A Midlertidige bestemmelser om koronasertifikat

§ 4A-1 Koronasertifikatet

Koronasertifikatet skal i samsvar med et felles europeisk teknisk rammeverk dokumentere at en person er vaksinert mot covid-19, har gjennomgått covid-19 basert på godkjent test eller testresultat for SARS-CoV-2.

Departementet kan gi forskrift for å gjennomføre forpliktelser som følger av EØS-avtalen om EUs koronasertifikat.

§ 4A-2 Innenlands bruk av koronasertifikatet

Departementet kan, når smitteverntiltak ellers ikke vil være forholdsmessige, gi forskrift om at tiltaket ikke skal gjelde overfor den som ved koronasertifikat kan dokumentere vaksinasjon mot covid-19, gjennomgått covid-19 basert på godkjent test eller negativt test for viruset SARS-CoV-2. Bestemmelser om at koronasertifikat skal være eneste aksepterte dokumentasjon på vaksinasjonsstatus, gjennomgått covid-19 og testresultat, kan bare fastsettes når det anses nødvendig med effektiv og sikker verifikasjon, der det er enkel tilgang på testing, og det etter smitteverntiltakets art og forholdene ellers ikke vil være uforholdsmessig. Legitimasjon skal bare avkreves dersom det er nødvendig å fastsette identitet til sertifikatholder.

Fremvisning av koronasertifikat kan ikke stilles som vilkår for tilgang til offentlige tjenester eller utdanningsinstitusjoner, butikker og kjøpesentre, treningssentre, eller for tilgang til helsetjenester eller tjenester som knytter seg til personlig pleie. Det kan heller ikke stilles som vilkår for å ferdes på offentlig sted, eller for å delta i offentlige demonstrasjoner eller andre markeringer av ytringer i offentligheten. Koronasertifikat kan ikke settes som betingelse for besøk i private hjem, deltakelse i religiøse seremonier og kan ikke brukes i arbeidsforhold.

Krav til koronasertifikat kan bare stilles i forbindelse med innføring av lettelser i ellers gjeldende smittetiltak. Krav til koronasertifikat kan ikke stilles i forbindelse med innføring av nye smitteverntiltak.

Ingen kan forskjellsbehandles på grunnlag av at de ikke kan fremvise koronasertifikat, med mindre bestemmelser i eller i medhold av lov gir adgang til dette. Det er ikke tillatt å kreve dokumentasjon i form av koronasertifikat fra barn under 16 år eller personer som av medisinske grunner eller på grunn av funksjonsnedsettelse ikke kan gjennomføre vaksine eller covid-19-test. Det er forbudt som ledd i offentlig virksomhet eller næringsvirksomhet å kreve koronasertifikat hvor dette ikke følger av bestemmelse i lov eller forskrift. Overtredelse av denne bestemmelse straffes som overtredelse etter lovens § 8-1.

III

Loven gjelder fra den tiden Kongen bestemmer. Kongen kan bestemme at de enkelte bestemmelsene i loven skal tre i kraft til ulik tid. Loven del I oppheves seks måneder etter ikrafttredelsen.»

Komiteens medlem fra Senterpartiet viser til at dersom dette alternative forslaget med innstramminger i bestemmelsene om hva innenlands koronasertifikat ikke skal kunne brukes til, faller i Stortinget, vil Senterpartiet stemme imot regjeringens forslag til midlertidig endring i smittevernloven mv. (koronasertifikat).

Dette medlem bemerket at forslaget ikke innebærer endringer i proposisjonens forslag til smittevern-

loven § 4A-1, men innebærer en ny § 4A-2 om innenlands bruk av koronasertifikatet sammenlignet med proposisjonens lovforslag. Dette medlem påpeker at første ledd gir hjemmel til å fastsette forskrifter om innenlands bruk av koronasertifikat. Bestemmelsen slår fast grunnprinsippet om at krav om koronasertifikat er et middel til å hindre at smitteverntiltak blir uforholdsmessige overfor den som på grunn av immunitet eller manglende smitte ikke kan anses som noen trussel mot andre. Formålet med innenlands bruk av koronasertifikat er således å beskytte rettighetene til disse mot uforholdsmessige inngrep. For å unngå diskriminering av personer som ikke er vaksinerte eller har hatt koronasykdom, og derfor må ta en koronatest for å få sertifikatet, kan sertifikatet ikke kreves der tilgangen til testing er utilstrekkelig på grunn av dårlig testkapasitet, lange avstander til teststeder eller høye kostnader for testing. Dette er i samsvar med kravet til proporsjonalitet i lovens § 1-5 og kravet til at restriksjoner etter § 4-1 skal være nødvendig for å forebygge en allmenfarlig smittsom sykdom eller motvirke at den blir overført. Dette medlem påpeker at krav om koronasertifikat ikke kan settes ut fra andre formål som for eksempel å motivere folk til å ta vaksine eller til å åpne samfunnet av økonomiske grunner. Dokumentasjon gjennom koronasertifikat kan bare kreves når det er påkrevet med en nødvendig og sikker verifikasjon. Det betyr at kravet må ha sammenheng med behovet for en enkel og smidig kontroll. Der hvor et slikt kontrollbehov ikke er til stede, kan det ikke kreves at smittevernstatus kan dokumenteres på denne måten. Et eksempel på dette er unntak fra krav om smittevernkarantene for vaksinerte.

Dette medlem påpeker at andre ledd regner opp formål som det ikke kan stilles krav om koronasertifikat for. Dette gjelder tjenester og aktiviteter som inngår i allmenlige daglige aktiviteter som bør være åpne for enhver som ikke er i isolasjon eller karantene. Dersom smittevernsituasjonen er så alvorlig at det er nødvendig å begrense slike aktiviteter, bør begrensningene gjelde for alle. Dette vil sikre at slike begrensninger bare fastsettes når det er absolutt nødvendig, og at man ikke opprettholder normale samfunnsfunksjoner for flertallet ved å holde de gruppene som ikke kan fremvise koronasertifikat, utenfor.

Dette medlem påpeker at tredje ledd peker på sammenhengen mellom koronasertifikat og gjenåpning av samfunnet. Krav om koronasertifikat kan ikke brukes som et tiltak for å bekjempe smitte, jf. også kommentaren til tredje ledd. Fjerde ledd inneholder et forbud mot å kreve koronasertifikat i andre sammenhenger enn det som følger av forskrifter som er fastsatt, eller i strid med loven her, og å forskjellsbehandle folk med mindre dette følger av bestemmelser fastsatt i medhold av loven. Bestemmelsen er viktig for å hindre at offentlige organer og private aktører ikke krever koronasertifi-

kat som betingelse for adgang eller for å yte tjenester, på eget initiativ. Overtredelse av forbudet bør være straffbart, på linje med overtredelse av andre bestemmelser i loven eller som er gitt i medhold av den. Det å stille uhjemlet krav til fremvisning av koronasertifikat for å yte offentlige eller private tjenester eller som vilkår for å komme inn et sted der allmennheten har adgang, er ifølge dette medlem en krenkelse av andre personers handlefrihet som samfunnet bør reagere mot.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti mener at fremvisning av koronasertifikat ikke kan stilles som vilkår for tilgang til offentlige tjenester eller utdanningsinstitusjoner, butikker og kjøpesentre. Fremvisning av koronasertifikat for treningssentre, eller tjenester som knytter seg til personlig pleie, som kan bli stengt ned på grunn av smitteiltak, bør bli brukt for å lette tiltakene. Derfor stemmer dette medlem ikke for dette forslaget.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til omtalen i proposisjonen hvor det er gjort vurderinger av de ulike momentene Senterpartiet tar opp i sine merknader.

Nærmere om ikrafttredelse

Komiteen merker seg at det i proposisjonen er presisert at lovendringene ikke kan tre i kraft før EØS-forordningen er vedtatt og innlemmet i EØS-avtalen gjennom en beslutning i EØS-komiteen. Dette gjelder imidlertid kun forslaget til § 4A-1 som er direkte knyttet til EU-forordningen om koronasertifikat.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Senterpartiet, viser til at av hensyn til bruk av den forenklete sertifikatutgaven, bør forslaget til § 4A-2 og endringen i innreiserestriksjonsloven tre i kraft straks.

Forslag fra mindretall

Forslag fra Senterpartiet:

Forslag 1

I

I lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer (smittevernloven) gjøres følgende endringer:

Nytt kapittel 4A skal lyde:

Kap. 4A Midlertidige bestemmelser om koronasertifikat

§ 4A-1 Koronasertifikatet

Koronasertifikatet skal i samsvar med et felles europeisk teknisk rammeverk dokumentere at en person er

vaksinert mot covid-19, har gjennomgått covid-19 basert på godkjent test eller testresultat for SARS-CoV-2.

Departementet kan gi forskrift for å gjennomføre forpliktelser som følger av EØS-avtalen om EUs koronasertifikat.

§ 4A-2 Innenlands bruk av koronasertifikatet

Departementet kan, når smitteverntiltak ellers ikke vil være forholdsmessige, gi forskrift om at tiltaket ikke skal gjelde overfor den som ved koronasertifikat kan dokumentere vaksinasjon mot covid-19, gjennomgått covid-19 basert på godkjent test eller negativt test for viruset SARS-CoV-2. Bestemmelser om at koronasertifikat skal være eneste aksepterte dokumentasjon på vaksinasjonsstatus, gjennomgått covid-19 og testresultat, kan bare fastsettes når det anses nødvendig med effektiv og sikker verifikasjon, der det er enkel tilgang på testing, og det etter smitteverntiltakets art og forholdene ellers ikke vil være uforholdsmessig. Legitimasjon skal bare avkreves dersom det er nødvendig å fastsette identitet til sertifikatholder.

Fremvisning av koronasertifikat kan ikke stilles som vilkår for tilgang til offentlige tjenester eller utdanningsinstitusjoner, butikker og kjøpesentre, treningssentre, eller for tilgang til helsetjenester eller tjenester som knytter seg til personlig pleie. Det kan heller ikke stilles som vilkår for å ferdes på offentlig sted, eller for å delta i offentlige demonstrasjoner eller andre markeringer av ytringer i offentligheten. Koronasertifikat kan ikke settes som betingelse for besøk i private hjem, deltakelse i religiøse seremonier og kan ikke brukes i arbeidsforhold.

Krav til koronasertifikat kan bare stilles i forbindelse med innføring av lettelse i ellers gjeldende smitteiltak. Krav til koronasertifikat kan ikke stilles i forbindelse med innføring av nye smitteverntiltak.

Ingen kan forskjellsbehandles på grunnlag av at de ikke kan fremvise koronasertifikat, med mindre bestemmelser i eller i medhold av lov gir adgang til dette. Det er ikke tillatt å kreve dokumentasjon i form av koronasertifikat fra barn under 16 år eller personer som av medisinske grunner eller på grunn av funksjonsnedsettelse ikke kan gjennomføre vaksine eller covid-19-test. Det er forbudt som ledd i offentlig virksomhet eller næringsvirksomhet å kreve koronasertifikat hvor dette ikke følger av bestemmelse i lov eller forskrift. Overtredelse av denne bestemmelse straffes som overtredelse etter lovens § 8-1.

III

Loven gjelder fra den tiden Kongen bestemmer. Kongen kan bestemme at de enkelte bestemmelsene i loven skal tre i kraft til ulik tid. Loven del I oppheves seks måneder etter ikrafttredelsen.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti:

Forslag 2

Smittevernloven § 4A-2 tredje ledd skal lyde:

Forskrift etter andre ledd skal umiddelbart etter kunngjøring meddeles Stortinget skriftlig. Dersom stortingsrepresentanter, som til sammen representerer minst en tredjedel av Stortingets medlemmer, ikke kan støtte forskriften, eller deler av den, og uttrykker dette skriftlig i tråd med vedtatt arbeidsordning i Stortinget, plikter departementet straks å oppheve de aktuelle bestemmelsene. Vedtaket om opphevelse av forskrift meddeles Stortinget i samsvar med bestemmelsene i første punktum.

Forslag 3

I midlertidig lov om innreiserestriksjoner for utlendinger av hensyn til folkehelsen skal § 2 nytt femte ledd lyde:

Forskrift etter fjerde ledd andre punktum skal umiddelbart etter kunngjøring meddeles Stortinget skriftlig. Dersom stortingsrepresentanter som til sammen representerer minst en tredjedel av Stortingets medlemmer, ikke kan støtte forskriften eller deler av den, og uttrykker dette skriftlig i tråd med vedtatt arbeidsordning i Stortinget, plikter Kongen straks å oppheve de aktuelle bestemmelsene. Vedtaket om opphevelse av forskriften meddeles Stortinget i samsvar med bestemmelsene i første punktum.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding A I og III fremmes av medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti, Venstre og Kristelig Folkeparti.

Komiteens tilråding A II fremmes av en enstemmig komité.

Komiteens tilråding B fremmes av medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

A.

vedtak til lov

om midlertidige endringer i smittevernloven mv. (koronasertifikat)

I

I lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer (smittevernloven) gjøres følgende endringer:

Nytt kapittel 4A skal lyde:

Kap. 4A Midlertidige bestemmelser om koronasertifikat

§ 4A-1 Koronasertifikatet

Koronasertifikatet skal i samsvar med et felles europeisk teknisk rammeverk dokumentere at en person er vaksinert mot covid-19, har gjennomgått covid-19 basert på godkjent test eller testresultat for SARS-CoV-2.

Departementet kan gi forskrift for å gjennomføre forpliktelser som følger av EØS-avtalen om EUs koronasertifikat.

§ 4A-2 Bruk av koronasertifikatet

Ingen kan forskjellsbehandles på grunnlag av at de ikke kan fremvise koronasertifikat, med mindre bestemmelser i eller i medhold av lov gir adgang til dette.

Departementet kan gi forskrifter for hele eller deler av landet om bruk av koronasertifikat som dokumentasjon på vaksinasjonsstatus, gjennomgått covid-19 og testresultat for SARS-CoV-2. Bestemmelser om at koronasertifikat er eneste aksepterte dokumentasjon kan bare fastsettes når det anses nødvendig med effektiv og sikker verifikasjon, og det etter smitteverntiltakets art og forholdene ellers ikke vil være uforholdsmessig.

§ 8-1 nytt andre ledd skal lyde:

Overtredelse av § 4A-2 første ledd straffes ikke.

II

I midlertidig lov 19. juni 2020 nr. 83 om innreiserestriksjoner for utlendinger av hensyn til folkehelsen skal § 2 fjerde ledd nytt andre punktum lyde:

Kongen kan gi forskrift om bruk av koronasertifikat som dokumentasjon på vaksinasjonsstatus, gjennomgått covid-19 og testresultat for SARS-CoV-2, herunder bestemmelser om at koronasertifikat er eneste aksepterte dokumentasjon når det anses nødvendig med effektiv og sikker verifikasjon.

III

Loven gjelder fra den tiden Kongen bestemmer. Kongen kan bestemme at de enkelte bestemmelsene i loven skal tre i kraft til ulik tid. Loven del I oppheves seks måneder etter ikrafttredelsen.

B.

Stortinget ber regjeringen i påvente av koronasertifikat snarest få på plass en trygg og verifiserbar midlertidig løsning som sikrer at personer som er beskyttet, ikke skal behøve opphold på koronahotell.

Oslo, i helse- og omsorgskomiteen, den 3. juni 2021

Geir Jørgen Bekkevold

leder

Mari Holm Lønseth

ordfører

